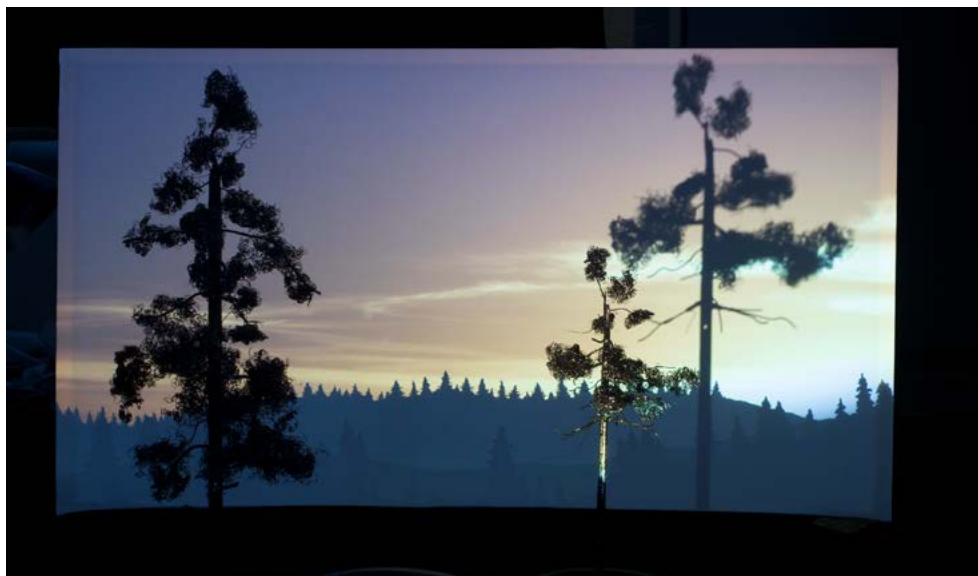

36 KONST AKTUELLT DALSLAND

AKTUELLA UTSTÄLLNINGAR OCH PROJEKT PÅ DALSLANDS KONSTMUSEUM 25/9–19/11 2017

RÄDSLÅ SOM INTE FÖRLAMAR

Det är en ödesmättad titel Anna Lidberg satt på sin utställning i den övre hallen »Utsikter mot undergången«. Med ljud, ljus och miniatyrintallationer av svenska skogar och landskap vill hon framkalla en stillsam reflektion, snarare än förlamande skräck, över de katastrofscenarier som hotar vår värld.

Att gestalta sin egen oro för katastrofer, små och stora, är något som funnits i Anna Lidbergs tankar sedan 2015. Som rädslan för en annalkande klimatkatastrof, fascismens utbredning eller antibiotikaresistens. Men också för mer personliga katastrofer, som rädslan för att en relation ska ta slut, för demens och ensamhet.

– Jag upplever att människors oro för framtiden är något som bara förstärkts de senaste åren, så också hos mig själv. Fast just nu är det rätt lugnt, jag har ju haft semester, säger Anna Lidberg på telefon från Stockholm, där har hon bor och har sin ateljé.

Ledigheten tillbringar hon ofta i Värmland, här har hon sitt hjärta och ursprung. Det är bilder från Värmlands skogar och sjöar hon använder sig av i utställningens installationer. Till synes vackra naturscenarier men med en inbyggd känsla av underliggande hot. Hon skriver själv:

»Beredskapsplaner och förebyggande arbete fascinerar mig. Jag har en vilja att förbereda mig inför situationer som kan tänkas uppkomma. Det kan vara förberedelser som är materiella, samhällsliga och kollektiva. Eller som här, emotionella och själsliga.«

Anna Lidberg är från Skoghäll, född 1984,

och redan med en lång konstnärlig verksamhet bakom sig. Flera verk med feministiskt anslag sticker ut, som den 19 meter långa textskulpturen TACK MÖDRAR DET GJORDE NI BRA, en hyllning till tidigare generationers feminister. 2007 visade Anna Lidberg för första gången verket Gallery 1:10, ett konstgalleri i dockskåpsformat som hon uppmärksammats mycket för. Det fanns också med i hennes examensvisning från Konstfack 2014 och återkommer i ny tappning med jämna mellanrum. Nyss invigd i en permanent version på det nya Central-sjukhuset i Karlstad.

Verket består av ett flera våningar högt dockskåp dit Anna bjudit in andra konstnärer att visa upp sin konst i miniatyrformat, under olika teman. Vill de inte själva göra små kopior av sina verk, hjälper Anna gärna till.

– Jag har blivit väldigt bra på att göra miniatyrer och det är bland det roligaste jag vet, säger Anna entusiastiskt och berättar att projektet började som ett sätt få jobba ihop med andra konstnärer.

– Att få vara med i någon annans process och sätta sig in i vad de vill kommunicera är väldigt stimulerande.

Med Gallery 1:10 vidgades också konstscenen. Skåpet är lätthanterligt och har visats på många andra arenor än de traditionella, till exempel i Odenplans tunnelbanestation. På så sätt har hon nått de som inte vanligtvis besöker gallerier och konstmuseer. Att nå en ny publik har varit, och är alltså, ett viktigt mål för Anna Lidberg. I det sammanhanget är också miniatyren ett bra redskap.

– Miniatyren i sig är avväpnande. Genom

sin litenhet blir den anspråkslös och opretentiös, inte så dyrbar. Och när betraktaren är mycket större än verket ger det en känsla av att man är större än konsten. Miniatyrer är ett bra språk att kommunicera konst med, menar Anna Lidberg

Just nu, några veckor innan vernissage,

är hennes ateljé fylld av ett tiotal små scenografiska byggen. De miniatyrinstallationer som, i kombination med ljus och ljud (Jon Ekström, musiker från Värmland har gjort de musikaliska ljudspåren), ska fylla

museets övre utställningsrum. Det är mycket teknik inblandat, inget som skrämmer Anna Lidberg. Tvärtom. Teknik spelar en stor roll i hennes konst.

– Jag gillar tekniska utmaningar. Det har varit en hel del sådana att fundera på inför den här utställningen.

Mer om Anna Lidberg och hennes breda konstnärliga verksamhet hittar du på www.annalidberg.com.

Tack mödrar det gjorde ni bra på Skeppsholmen augusti 2015.

MODE I EN. DIGITAL VÄRLD

För första gången visar vi nu mode på Dalslands konstmuseum. Designern Rickard Lindqvist och webbutvecklaren Jimmy Herdberg står bakom Atacac, en designstudio och ett modemärke som utmanar alla rådande konventioner vad gäller formgivning, produktion och försäljning av kläder.

Är mode konst? Ja den frågan är omtvistad. Att mode kan vara ett konstnärligt uttryck på högsta nivå är det nog ingen som motsäger. Och att mode alltmer invaderar de konstnärliga scenerna är ett faktum. Nu har tiden kommit till Dalsland. Men vi är inte tillbaka-blickande, som de flesta museer. Vi tittar framåt och kan presentera ett radikalt nytänkande svenskt modemärke i en digital tid.

– Mycket av hur det går till i modevärlden

idag vilar på 100-åriga traditioner. Det är långa ledtider mellan design och färdigt plagg, ibland upp till ett och ett halvt år. Och det finns ingen kommunikation mellan designer och konsument. Det man producerar bygger på trender, och slår det fel måste lagren reas ut. Överproduktionen är enorm. Det är idiotiskt att göra som man gör idag om man vill starta ett modeföretag, menar Jimmy Herdberg som står för Atacacs digitala kompetens. Han har en bakgrund i programmering och digital formgivning och har jobbat med digital kommunikation för flera stora modeföretag som Burberry och Louise Vuitton.

– Det snackas mycket om de här problemen i branschen, men få har förslag på lösningar. Det är där vi kommer in, vi har mängder av bra förslag, säger Rickard Lindqvist som besitter en bred kompetens inom mode. Han

är både herrskräddare och designer och har drivit ett eget mode-märke. Han har dessutom doktorerat i modedesign vid Textilhögskolan i Borås, den förste i Sverige, med avhandlingen *Kinetic garment construction: remarks on the foundations of pattern cutting*.

I avhandlingen presenterar han ett helt nytt sätt att skära till kläder på, fjärran från traditionella mönster med platta fram- och baksidor. En designmetod som istället jobbar cirkulärt runt kroppen, vilket gör plaggens mönster, utseende och känsla speciell.

Det är denna metod som designteamet Lindqvist och Herdberg tagit vidare in i en digital värld och utvecklat till modestudion Atacac.

Jag träffar dem i studion, en luftig f d industrilokal på Stenkolsgatan på Ringön i Göteborg. Ett stort tillskärningsbord, flera symaskiner, tygrullar och klädställningar med kläder, är det första man möter i entrén. Längre in finns datorerna, de digitala verktygen som är kärnan i Atacacs kommunikation. Här görs de 3D-animationer av Rickards design som kan ses på hemsidans webbshop (www.atacac.com). Plagg som, enligt en ny affärsmodell, kostar minst innan de börjar produceras, därefter stiger priset i tre steg fram till produktion.

Man säljer alltså plaggen – via hemsida, facebook, instagram och twitter – innan de finns! På så sätt får man direktkontakt med kunden, undviker överproduktion och gynnar den kund som kan bestämma sig tidigt och står ut med att vänta på leverans.

– Snabbhet mellan design och färdigt plagg är ett måste, menar de båda.

Atacac shareware no. 24 The Pod driver jacket.

Därför har Atacac egen liten syfabrik på plats, med några anställda. De syr också åt andra och ambitionen är att den avdelningen ska växa.

– Vi experimenterar oss fram. Det finns ett utvecklingsdriv i det här projektet som är nog så viktigt. Det är därför vi samarbetar mycket med andra och delar alla våra mönster. De kan laddas ner

gratis från hemsidan. Så det är fritt fram för kopiering, bara roligt om någon vill göra det, säger Rickard Lindqvist.

Utställningen illustrerar hur Atacac på detta sätt rör sig mellan den virtuella världen och den fysiska. Avhandlingen och designmetoden finns med, liksom mönstren att dela. Ett hologram i full skala visar virtuella plagg. Och i ett provrum finns verklig Atacac design att se och testa. Ännu finns inget digitalt program för att prova plagg virtuellt på sig själv, i datorn eller i sin telefon.

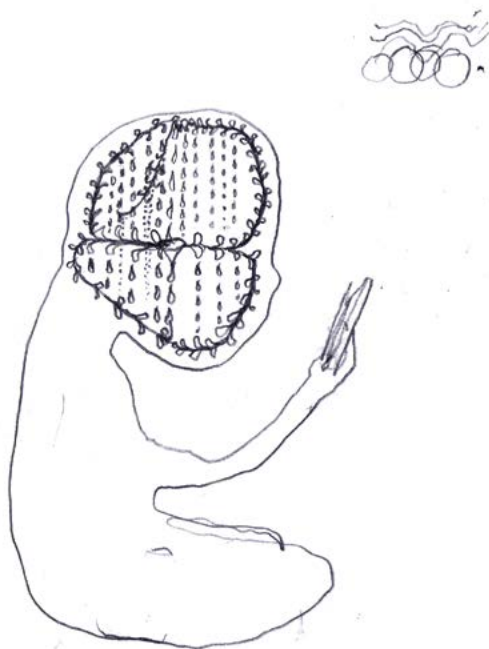
– Men det är en utveckling som står för dörren, det är den vi väntar på. Det kommer att innebära ett paradigmskifte, säger Rickard Lindqvist och Jimmy Herdberg.

Jimmy Herdberg & Rickard Lindqvist i studion på Ringön.

AVTRYCK AV TIDEN SOM ÄR NU

Henrik Persson är tecknaren som blivit känd som illustratören bakom Håkan Hellströms skivomslag. Hans konstnärskap har en annan sida också. Den får vi ta del av i lilla Galleriet där han ställer ut delar av en ständigt pågående arbetsprocess.

– Teckning är mitt grunduttryck, min fristad, säger Henrik Persson och visar den lilla, tämligen anspråkslösa arbetsplatsen på Konstpidemin i Göteborg. Ett rum fyllt från golv till tak med böcker, tidningar, vinylskivor, skivspelare, högtalare, utklipp, bilder, blommor, små skulpturer ... På den minimala skrivplatsen, ligger en packe gammaldags faxpapper uppslagen, sådana där som hänger ihop likt en lång remsa. Och bakom dem stälpennor och glasflaskor med svart tusch.

– Ja, så här går det till, berättar Henrik Persson och bläddrar lite fram och tillbaka i den uppslagna pappershögen där svarta tuschskisser – en hund, en kvinna i ett landskap, några ord ... etc. – blir synliga på arken.

– Du kan se det som en slags dagbok, säger Henrik. Det är tankar, anteckningar, drömmar, formövningar, referenser från konsthistorien, ja, ett sammelsurium av allt som rör sig i mitt huvud. Det här projektet började för många år sedan, då jag var konstlärare på en anstalt och kom över en låda sådana här papper. Inför min första utställning började jag planlös skissa på dem och efter ett tag insåg jag att det materialet kunde jag jobba med på väggarna. Det blev intressant att se ur de olika tidsplanen placerade på varandra kunde läsas på olika sätt. Det blev ett verk som handlade om teckningsprocessen, säger Henrik Persson och förtydligar;

– Detta är både mitt anteckningsblock och mitt slutliga verk. Många ser teckningen

Omslaget till Håkan Hellströms *Luften Bor I Mina Steg*, tecknat av Henrik Persson.

som underordnad det fria måleriet. Jag ser det som överlägset kommunikativt. Man kommer någons röst närmare.

Och så har han fortsatt att bygga på sin process, tagit nya lådor av papper i besittning med sin stålpenna och tusch. Dag efter dag, år efter år. (Enda problemet är att pappret börjar tryta, så han ber mig skriva att han gärna tar emot en låda eller två, om någon händelsevis skulle ha det hemma!)

– Jag går aldrig tillbaka och tittar, utan när jag vänt ett blad så får det vara så. Jag vill vara i nuet. Det betyder inget mer än det ser ut för att vara. Man kan säga att det är avporträtterad NÄRVARO.

Så löper hans livsprojekt fram som långa seriestrippar på galleriets väggar. I mitten av rummet finns en skulptur.

– Jag jobbar alltid med ett skulpturalt nav i mina utställningar. Till Dalsland håller jag på med en liten skulptur av Freddie Wadling.

Varför Freddie Wadling?

– Han var en tidig teckningsguru för mig, säger Henrik Persson och berättar att han redan som tonåring köpte teckningar av Freddie Wadling, musikern som också tecknade mycket, bland annat sina egna skivomslag. (Som lärare i grafik vid Domens

konstskola var Henrik Persson också med och tog hand om Freddie Wadlings efterlämnade teckningar.)

Henrik Persson är född 1972 i Göteborg och avslutade sina studier på konsthögskolan Valand 2001. Därefter har han bl a ställt ut på Konsthallen och Galleri 54 i Göteborg.

»En gudabenådad tecknare« skrev tidningen Nöjesguiden 2008 och nominerade honom till Göteborgspriset i avdelningen Konst. Då hade han också gjort flera skivomslag till hyllade Håkan Hellström. Det första redan 2002, men även till andra artister.

– Att jag fick rita omslag till Håkan var en lycklig slump. De behövde någon som kunde rita föreställande och kontaktade mig.

Uppdragen har fortsatt, till sommarens Hellströmsturné har han bl a ritat förlagan till singeln »Jag utan dig« och »Pärlor« som också tryckts som en planschserie på t-shirts och väskor. Stilen är serietidningsinspirerad och långt ifrån de teckningar Henrik Persson nu visar i Dalsland.

– Omslagen är uppdrag för brödfödan, där går jag ut och är någon annan. Här är jag mig själv, säger Henrik Persson.

TRE NYA UTSTÄLLNINGAR OCH VERNISSAGEFEST

Nu har vi kommit till årets sista utställningsperiod som inleds med en stor öppen vernissagefest på Upperud 9:9.

Sommaren gick fort men blev lite av en succé för Dalslands konstmuseum. Maria Andersson som skötte kaféet gjorde ett fantastiskt jobb och hennes bakverk lockade säkert många. Nu har hon åkt till Brasilien för att hjälpa ett kaffeplantage att utveckla sin verksamhet. Vi håller tummarna att vi får henne tillbaka nästa sommar.

Sommarens utställningar har säkert också varit en bidragande orsak till de många besökanden. Vi

har fått många positiva omdömen och flera inköp har gjorts.

Museet har även haft besök av den amerikanske konstnären **Mark Brest van Kempen**. Han var museets artist-in-residence under tre veckor. Precis som många som kommer till museet och Upperud var han mycket entusiastisk.

Museet har även arrangerat ett seminarium för Melleruds politiker. Under en förmiddag förläste **David Karlsson**, idéhistorikern och något av expert inom svensk kulturpolitik samt **Mikael Löfgren**, kulturskribent och mångårig kritiker på Dagens Nyheter. De pratade om betydelsen av kulturen i samhället, en betydelse som de menar kommer att öka.

Men nu står en ny vernissagefest för dörren, den sista för 2017. Vi satsar därför lite extra med en **öppen vernissagefest för alla på Upperud 9:9** (gångavstånd från museet). Den börjar kl 17.15 med att saxofonisten och prisbelönt pedagog **Per Thornberg** spelar och håller en föreläsning om konstnären **Lage Lindell** (1920–1980).

Därefter, klockan 19.00 spelar jazzgruppen **Soup Trio** med den svenskamerikanske tenor-saxofonisten **Eric Lifting** som frontfigur. Det ryktas också om en konstperformance. Upperud 9:9 erbjuder pub hela kvällen. Hoppas hela Dalslands konstliv sluter upp och alla andra också.

Vill också passa på att hälsa er välkomna till våren 2018 då vi börjar en ny säsong med nya utställningar.

Museichef Jörgen Svensson

ÖPPETTIDER:

Onsdag–söndag kl 11–17

Produktion: Dalslands konstmuseum

Texter: Anna-Stina Lindén Ivarsson

Form: Sara Lund, Reform

Bonaparte
MUSEICAFFÉ

Nybakat och hemlagat med utsikt över Dalslands kanal.

**Dalslands
konstmuseum**

Upperud 464 40 Åsensbruk
0530-300 98

www.dalslandskonstmuseum.se

Museet stöds av
Västra Götalandsregionen,
Melleruds kommun
och vänförening.

DALSLANDS
KONSTMUSEUMS
VÄNFÖRENING